

[A. C. Normann.]

dringen bærer præg af højere strategers indgriben.

Endnu mindre forståelig på baggrund af det forudgående handlingsforløb synes de konservatives stilling mig at være.

Det ærede medlem hr. Weikop lovede i slutningen af sin tale ved lovforslagets første behandling velvilje over for forslaget under forudsætning af, at handelsministeren ville udtale sig på en tilfredsstillende måde om administrationen af loven. Jeg vil da gerne spørge, hvad det egentlig er, ministeren har sagt herom, som er mindre tilfredsstillende end i fjor, da de konservative stemte for valutaloven. Efter at ministeren har liberaliseret stærkere, end vel nogen havde ventet i fjor, udvidet dollarliberaliseringen fra 55 til 66 pct., gennemført en væsentlig regionalisering, udvidet importbevillingerne til EPU-området med en halv snes procent og lovet under det sædvanlige forbehold af uændrede vilkår at fortsætte i den retning, erklærer de konservative nu, at man overhovedet ikke vil være med længere. Denne stilling indtager det konservative folkeparti nu trods den udtalte velvilje, da loven vedtoges i fjor, trods den udtalte velvilje ved første behandling, trods den fløj i det konservative folkeparti, der er imod beskyttelsens for bratte ophør, trods den advarsel, det ærede medlem hr. H. K. Sørensen gav sit parti ved første behandling, da han ønskede mulighed for pålægelse af særlige afgifter på særlig billige varer udefra, og trods konstateringen af — det er en sådan, vi her står over for — at der imellem de 2 oppositionspartier ikke er enighed til stede, hvad der jo ellers er det konservative folkepartis ømme punkt.

Også i de konservatives planer må altså en eller anden spøgelsesagtig magt, en eller anden grå eminence, have sat sin negl.

Det ærede medlem hr. Weikop sagde for et øjeblik siden: det konservative folkeparti ønsker på denne måde — altså ved ikke at ville stemme for lovforslaget — at tilkendegive sin utilfredshed med lovens administration. Ja undskyld, jeg siger det, partiets standpunkt forekommer nu alligevel påfaldende, når vi efter mange års skiftevis trakasserier og samarbejde om denne lovgivning har vedtaget en grundig ændring af

den bare for et år siden og der så i den forløbne periode er gennemført en rationalisering i et betydeligt stærkere tempo end i perioder, hvor det konservative folkeparti har stemt for denne lovgivning. Man bliver en lille smule forbløffet over, at partiet nu pludselig finder en sådan motivering til at ændre sit standpunkt så totalt, også efter at personalet i direktoratet for vareforsyning er blevet begrænset fra omkring 450 til 327.

Efter at de 2 oppositionspartier havde haft tid til at sunde sig lidt efter det tabte spil om, hvem der skulle danne regering, nærmere betegnet efter åbningsdebatten sidste efterår, troede jeg virkelig, at det var oppositionens hensigt nu igen at deltage aktivt i lovgivningsarbejdet, at påtage sig et medansvar og forsøge at præge lovgivningen. Partiernes politiske ordførere måtte give os det indtryk, at nu var den 3-4 år lange periode med de korslagte arme forbi. Men efter hvad vi har oplevet siden og navnlig i dette folketingsår ængster jeg mig for at måtte fortryde en del omkøbstilfælde, jeg siden sidste år har sagt om oppositionens samarbejdsvilje. Det ser desværre efterhånden ud til, at oppositionen stiler imod den tidligere tilstand, at den ser bort fra, om den kan have nogen nyttevirkning i lovgivningsarbejdet, for til gengæld at helleg sig andre hensyn.

Ved et tilbageblik vil man se, at de 2 partiers medvirken f. eks. helt har manglet vedrørende de økonomiske love, der har medvirket til vor nuværende gode økonomiske stilling, til hele den fremgang, vi har oplevet. Men mon der dog er mange i befolkningen, der nu kan tænke sig, at vi skulle have undværet denne lovgivning som helhed betragtet?

Fra den senere tid erindrer jeg fra det økonomiske område i øjeblikket kun loven om udenlandske statslån som noget, oppositionen har stemt for. Det kan være, at der er enkelte andre love, men tegnene på en kursændring bort fra samarbejdet er mange. Jeg erindrer blot om egnsudviklingsloven, som de 2 partiers meningsfæller rundt om i landet for tiden er ivrige for at forsøge udnyttet, partiernes udtræden af forsvarsudvalget med en motivering, der virkede aldeles kunstlet, deres vægring ved at deltage i behandlingen af boligloven, leje-